

ми клавать въ пазу'а, А незнайтъ да ме полюбитъ. *М. 475.* Знаеше отъ малакъ да плува. *Р. А. 49.* Мурадъ не знаеше да пише. *Л. Д. 1870 р. 65.* Той не е знаялъ да избере добра другарка за прѣзь животътъ си. *Зк. 108.* Георгій и Самуилъ знаяха да посочатъ себе си прѣдъ народ-атъ. (*Г. и С. умѣли проявить себя въ глазахъ народа*). *Р. 7.* Тряба да знаешъ да конаешъ, да женишъ. *Зк. 75. 3)* чту, соблюдаю: Не сѣ знантъ постаро, помладо, Не си славатъ свѣтци отъ година. *М. 30.* Ваш'та ѣ вѣра лошава, Не знайте делни на празникъ. Не знайте света неделя, Нити Великден, Гергевден. *Д. 51, 37—40.*

Зноеніе с. с. потѣніе: Силно-то испаряваніе, зноеніе и мацаніе дѣтинско иска често капаніе. *Л. Д. 1869 р. 96.*

Зобникъ с. м. зобница, конская торба: Та пресече Арапска-та глава, Па ѣ кладе во коньски-отъ зобникъ. *М. 143.*

Зобъ с. м. кормъ: Той заведе конь-тъ въ хлевъ-тъ и му даде зобъ да ѣде. *Л. Д. 1875 р. 137.* „Нито си ѣ трава глaddenъ (коня), Нито си ѣ вода жаденъ, Нито си ѣ зобъ незобенъ“. *М. 135.*

Зобѣхъ Зобамъ м. дн. **Зобѣхъ** м. св. 1) ѣмъ: Везденъ сумъ лозѣ копала, Везденъ сумъ грозѣ зобала. *М. 386.* Отидомо тука долу, Тука долу низъ лозата, Да зобиме бело грозде. *В. 276.* Да набериме шаміа грозѣ, Ясъ кѣсни грозѣ, ти зобни грозѣ. *М. 466.* Кога съ Бояна иде'е, Вишни черешни зобе'е, Боиятъ во скутъ фѣрле'е: „Зобай Бояно не'ѣсто!“ *М. 241.* (Вранитъ), На орляци що зобале, Черешитъ озрѣале. *Пс. 11—12 р. 141.* 2) кормлю (о лошади): Янкула коня хранеше, — Съ ситна слама оризова. Янкула коня поеше Съ Негошко вино, Благушко. Янкула коня зобеше Со големерска пченица. *М. 97.* Три години коня не зобано, Ни глѣано коня, ни чешано. *М. 154.* **Зобаніе** с. с. ѣда: Не су грозѣ за зобаніе, Тукъ су моме, Лазаре, за любеніе. *М. 594.*

Золѣ с. ж. зола (сик. пепелива вода, уѣдъ): Трѣбува да ся вари платно-то три четири пѣти въ золѣ (пепелива вода). *Л. Д. 1871 р. 236.* За добро праніе ся прави зола, сир. възварява ся у единъ котелъ пепель, като поври малко и ся утап пепель-та, отлива ся водата и тя е зола (уѣдъ), съ кож-то ся пере. *Л. Д. 1872 р. 254.*

Золота Зола* (*zolute ou zolotha s. t. Ancienne monnaie turque qui valait 30 paras, mais qui n'existe plus, izelotte*) с. ж. монета стоимостью въ 30 „паръ“: Двѣ золоты—цѣль грошъ. *Ч. 151.* Дури ѣ жито ефтино, Ълница вреще сто пари, Ведрица вино золота. *М. 223.* Станалъ грошъ-тъ зола-та. *Ч. 224.* (*Объ убытокъ*). Продалъ за грошъ, зель зола-та. Голѣмъ кяръ. *Ч. 214.* Мачимъ ся трепемъ, на все пакъ не мо-